

Je hebt me
je arm geleend.
Je handen,
zelfs je ogen...

Daardoor ben
ik geheeld.
Ik dank je
voor je mededogen...

Patiënte uit de Cardiologie, met *DANK* een *ALLEN* uit de
St. Jozefskliniek te Gentbrugge, die me verpleegd hebben.

Ik kreeg een hartinfact twee dagen voor de huldiging te Onkerzele. Er waren veel goede
inzendingen, samen in een
dichtbundel. Er waren drie laureaten, om op de nieuwe kerkhofmuur op te hangen. Ik
was é én van de drie, maar ik
lag in het ziekbed. Walter Toch, wiens meter ik ben, verving me. Ik was gelukkig van
de Kerkraad een seintje te krijgen en antwoordde "Wanneer de graankorrel niet sterft
draagt hij geen vruchten" en bad de Heer, dat onze gedichten door velen zouden gelezen
worden.

Ik ben nu aan het herstellen en er zijn er veel, die onze gedichten reeds gelezen hebben.
Ik blijf schrijven met het hart.